

[Carlsen-Skiødt.]

Normalplan er fastsat ved Cirkulære af 31. Maj 1904 og fastsætter bl. a., at der undervises i Religion, det vil sige Kristendomskundskab, i 1ste Klasse 2 Timer, i 2den Klasse 2 Timer, i 3die Klasse ligeledes 2 Timer og i 4de Klasse 1 Time ugentlig, eller i alt 7 ugentlige Timer. Dette foreslaas ændret til, at det ugentlige Timeantal ned sættes til 6 Timer i alt, hvorefter der ikke mere skal undervises i Religion i 4de Klasse, ligesom der heller ikke nu gives Religionsundervisning i Realklassen.

Hvis dette Forslag gennemføres, er det, det er der ingen Tvivl om, imod store Dele af Befolkningens Ønske, og jeg er af den Overbevisning, at en saadan Nedgang i Undervisningstimernes Antal vil møde stærk Modstand ude over Landet. Jeg begrundet dette ikke blot med, at der allerede er Røre ude i Befolkningen om det Spørgsmaal, og at der har været afholdt Møder derom, men ogsaa dermed, at flere Realskoler trods Cirkulæret af 1904 vedblivende lige siden 1904 har haft Religionsundervisning, ikke alene i den ene Time i 4de Mellemkoleklasse, hvor der skal undervises i Religion, men ogsaa i Realklassen. Dette er sket enten ved, at der er taget en Time eller en halv Time fra andre Fag, eller ved, at enkelte Skoler har indført, at der ved Undervisningen gives Lektioner paa 40 Minutter. Derved kan opnaas, at Religionsundervisningen fremdeles kan gives ogsaa i Realklassen.

Alt dette er i alt Fald for mig et Udtryk for, at Forældrene og Skolerne anser denne Undervisning for saa værdifuld, at den ikke bør bortfalde, selv om Børnene er 15—16 Aar gamle. Ja, der er endogsaa Pædagoger, der mener, at netop i denne vanskelige Alder, 15—17 Aar, har en virkelig positiv Kristendomsundervisning den største Betydning for de unge, og dermed jo ogsaa for Samfundet.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg, saa indtrængende som jeg kan, henstille til den højtærede Undervisningsminister, at der ikke sker den foreslaaede Ændring i Undervisningsplanen for Mellem- og Realskoler, hvad Religionstimernes Antal angaar, at denne Nedgang fra 7 til 6 Timer ikke finder Sted, og at Undervisningen i 4de Klasse ikke slettes. Det kan godt være, hvis Regnskabet kunde gøres rigtigt op, gøres op til Bunds, at det da vilde vise sig, at netop Religionsundervisningen i 4de Klasse gav de bedste Frugter, baade for de unge og for vort Folk som Helhed.

Det er ikke ønskeligt, at der stadig er

Uro om vore Skolers Undervisning. Her skal der helst arbejdes stilfærdigt og roligt uden Indgriben fra anden Side. Vi er mange, som i saa Henseende har Tillid til vor nye Undervisningsminister, og derfor har jeg nu i Dag gjort mig til Talsmand for mange af de Forældre, der sender deres Børn til de offentlige Skoler. Jeg haaber og venter, at denne min Henstilling maa finde god Plads ogsaa i den højtærede Undervisningsministers Overvejelser af den her nævnte Betænkning.

Kristen Amby: Det er jo almindelig kendt, at den nuværende højtærede Justitsminister i mange Aar har interesseret sig for at faa en ny Presselov. Jeg vil blot henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa, at Pressen nu ikke blot arbejder med Tekst, men ogsaa med Billeder, og naar man i Gaar i et københavnsk Dagblad kunde se, at Pressen havde taget et Fotografi af en Sædelighedsforbryder og hans Offer — Fotografiet var teknisk godt, saa enhver kan kende Drengen —, saa forekommer det mig, at der er Grund til, naar man vil revidere Presseloven, ogsaa at tage Hensyn til, at Pressen ikke skal have Ret til Offentliggørelse af Fotografier af Forbryderes Ofre, som senere kan skade dem. Netop i en saadan Sag — det ved enhver, der kender til disse Forhold, og jeg har i min Egenskab af Fængselspræst i sin Tid kendt noget til det — er det i høj Grad uheldigt for den paagældende, at der overhovedet bliver Offentlighed om hans Navn, og da særlig uheldigt, at hans Billede offentlig fremstilles.

Det var blot en indledende Bemærkning. Det, jeg i øvrigt har tænkt at ville sige, er henvendt til den højtærede Undervisningsminister. Det er mig bekendt, at der for nogle Dage siden, den 20de i denne Maaned, af Almindelig dansk Cand. mag.-Organisation er indsendt en Protest til Undervisningsministeriet i Anledning af, at en Stilling som Afdelingsgeolog under Danmarks Geologiske Undersøgelse agtes besat med en Landbrugskandidat, Werner Christensen. Denne er i alt Fald indstillet, og efter alt, hvad der foreligger, maa man antage, at han vil blive udnævnt. Til denne Stilling har der været adskillige videnskabeligt, uddannelsesmæssigt kvalificerede Ansøgere: den yngste, en Magister Nygaard, endvidere en Magister Iversen og endelig Dr. phil. S. A. Andersen, Magister fra 1926 — alle sammen arbejdende i Danmarks Geologiske Undersøgelse.

Nu er det naturligvis ikke min Mening